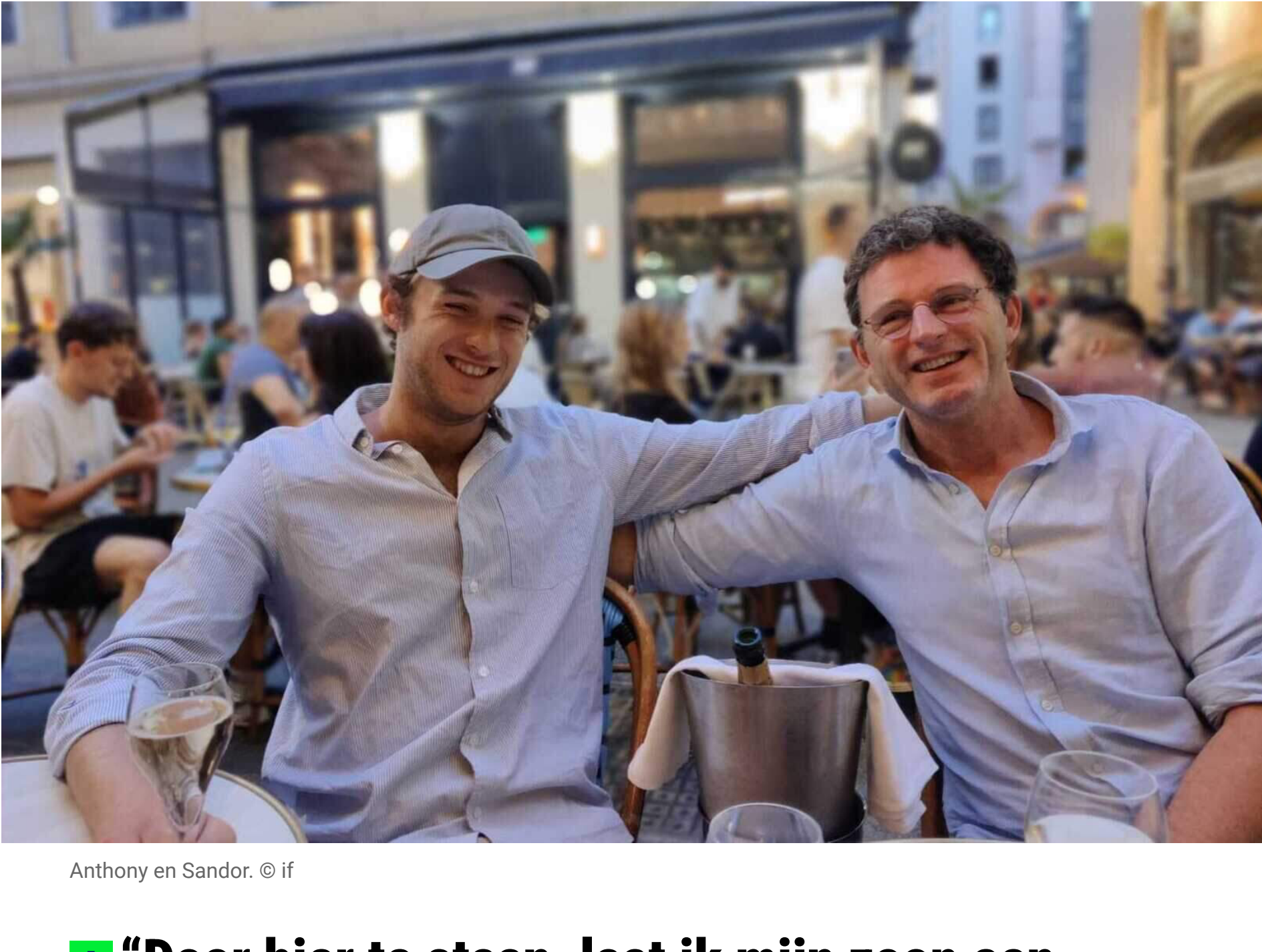

Anthony en Sandor. © if

“Door hier te staan, laat ik mijn zoon een beetje voortleven”: vader voert strijd van Anthony (24) die stierf aan hersentumor tot in parlement

WAASMUNSTER Zelfs toen hij wist dat hij zou sterven aan zijn hersentumor, bleef Anthony van Bijsterveld (24) proberen om de wereld om hem heen mooier te maken. Zijn vader zet dat werk nu voort, tot in het parlement. “Hij zag het als zijn maatschappelijke missie.”

Koen Baumers , Pieter Huyberechts

 Luisteren

 Delen

10 oktober 2025 om 03:00

“Master in de veerkracht”, stond er deze zomer op het doodsprentje van Anthony van Bijsterveld (24). Een titel die zijn vader Sandor hem had toegekend, nadat duidelijk werd dat Anthony’s hersentumor niet meer te genezen was. “De energie die hij tot op het einde uitdroeg, dragen nog altijd heel veel mensen mee”, zegt hij. “Zonder zijn energie had ik hier niet gestaan. En zo kan ik hem toch nog een beetje laten voortleven.”

Hier, dat is in het federaal parlement in Brussel. Sandor van Bijsterveld, in het dagelijks leven huisarts in Waasmunster, sprak er een zaal vol politici, professoren en lotgenoten toe op een evenement rond de kwaliteit van zorg voor mensen met een hersentumor.

Sandor van Bijsterveld in het federaal parlement, waar hij politici, professoren en lotgenoten toesprak. © Bart Dewaele

Perfect gelukkig

Van Bijsterveld toonde slides vol taartdiagrammen en grafieken – “mijn zoon zat jammer genoeg in het rode blokje”. En op het einde een grote foto van zijn zoon. “Dit is Anthony. Ik ben hier om de Anthony’s van nu en de Anthony’s die nog gaan komen een betere zorg te geven.”

Roeitrainer
Club Rower 3.0
DC Athletics
Ergonomische handvaten
en verstelbare voetplaten

€ 769
i.p.v. €1199

N
SHOP

Ontdek hier >

Twee en een halve maand nog maar is het geleden dat Anthony overleed, zes jaar nadat hij zijn diagnose kreeg. “Voordien waren we het perfect gelukkige gezin zonder zorgen”, vertelt Sandor. “Onze dochter studeerde geneeskunde, onze zoon burgerlijk ingenieur. En toen is er een bom ontploft die ons leven fundamenteel veranderde.”

“

“Anthony zag het als zijn maatschappelijke missie om goed te doen”

Sandor van Bijsterveld

Het was juni 2019 toen de diagnose kwam, nadat Anthony plots een zware epilepsie-aanval had gekregen in de douche. “De operatie volgde in juli, tussendoor heeft hij nog examens meegedaan. Zo was hij: niet bij de pakken blijven zitten en positief blijven.”

Pech

Twee jaar na die eerste ingreep was de kanker plots terug. Een tweede ingreep was nodig, gevolgd door bestreeping en een jaar chemotherapie. Toen de tumor twee jaar later wéér terugkwam, volgden een derde ingreep en chemotherapie. “Maar toen wisten we al dat we nu echt in een palliatief traject terecht waren gekomen”, zegt Sandor.

Krachtige 3-in-1
bladruimer
Blaast, zuigt
& versnipper
bladeren

€ 39,95
i.p.v. €79,95

N
SHOP

Bekijk nu >

“De afgelopen jaren heb ik altijd gelooft dat ik een lang en gelukkig leven zou kunnen hebben, maar nu blijkt mijn tijd toch een stuk korter dan ik dacht”, zei Anthony daar zelf over in een tekst. Die sprak hij in in het kader van een Geluidshuis-luisterverhaal over doodgaan. “Ik heb lang niet goed begrepen waarom dit mij overkwam. Maar het antwoord is niet zo moeilijk: ik heb gewoon pech gehad. Pech, zoals wanneer jouw bol ijs van zijn hoortje valt bij de eerste lik. Pech schuilt overal, maar je mag je er niet door laten ontmoedigen. Je kan lang nadenken over wat er fout is gegaan in het verleden of wat er fout kan lopen in de toekomst. Maar dat mag je niet te veel doen. Ik heb daar veel waardevolle tijd en energie mee verloren. Dat zie ik nu pas in.”

Een jeugdfoto van Anthony met Sandor tijdens een boottochtje. © if

“Hij zag het als zijn maatschappelijke missie om goed te doen”, zegt vader Sandor daar nu over. “In de eerste jaren bleef hij ondanks alle tegenslagen focussen op zijn diploma, omdat hij dat beschouwde als de beste manier om iets voor de maatschappij te kunnen betekenen. Hij heeft het uiteindelijk maar nipt niet gehaald en werd nog vermeld op de proclamatie. Toen duidelijk werd dat het eindig was, heeft hij de focus van zijn maatschappelijke missie verlegd.”

Podcastreeks

In zijn laatste maanden gaf Anthony in dat kader een interview voor de VRT-podcastreeks *Geen tijd over*, over mensen in palliatieve zorg. “Als ik met mijn verhaal elke luisteraar 1 procent veerkrachtiger maak, 1 procent meer kan aanzetten tot het nemen van rust en bezinning en 1 procent minder snel laat opgeven, dan heb ik mens en maatschappij misschien meer geholpen dan dat ik ooit via een traditionele carrière had kunnen bereiken”, zei hij daarover.

AANGEBODEN DOOR SAFEONWEB

Slimme checks voor veilige investeringen

En met zijn familie deelde hij ook een lijst met “boeken die van mij een beter mens hebben gemaakt”. Vader Sandor: “Toen ik hem zei dat ik die wel zou lezen als ik met pensioen ga, sprak hij me tegen. ‘Als je er nog iets wil aan hebben, als je nog iets wil doen met wat je eruit opsteekt, moet je ze nu lezen’, zei hij. En dus ben ik bezig. Zelfs daarnet op weg naar het parlement, met een luisterboek in de auto. Hij blijft me bezighouden.”

Gestuwd door de maatschappelijke missie van zijn zoon pleit Sandor van Bijsterveld samen met patiëntenvereniging Werkgroep Hersentumoren voor een coherentere aanpak van de ziekte “die eigenlijk kanker en een niet-aangeboren hersenletsel tegelijk is”. Hij vertelde de aanwezigen hoe hij onder meer op moeilijkheden botste bij de zoektocht naar het juiste ziekenhuis en op administratieve problemen voor mantelzorgers.

“

“In de laatste maanden wilden we geleidelijk aan meer en meer thuis zijn, omdat Anthony langzaam achteruitging. Het zou goed zijn als de zorgcoördinatie in zo’n situatie kan worden overgenomen”

Sandor van Bijsterveld

“We hebben op alle vlak bijzonder veel steun gekregen, maar meer ontzorgen en proactief hulp krijgen was zeker welkom geweest”, zegt hij. “Bijvoorbeeld de administratie is uitgebreid en complex als het aankomt op premies en ondersteuning, daar heb je weinig energie voor. We wilden tijd doorbrengen met onze zoon, niet bezig zijn met administratie. In de laatste maanden wilden we geleidelijk aan meer en meer thuis zijn, omdat hij langzaam achteruitging. Het zou goed zijn als de zorgcoördinatie in zo’n situatie kan worden overgenomen. Er is al veel ondersteuningscapaciteit in België, maar het mag geen moeilijke zoektocht worden. Ik zie dat veel mensen daarmee kampen.”

En Anthony zelf, die wilde zijn luisteraars vooral meegeven dat “alleen vandaag telt”. “Dus gebruik vandaag goed. Doe je best in alles wat je doet. En neem ook genoeg rust. Want elke dag is een geschenk dat je niet zomaar mag laten passeren.”